

И ако е верно предогаждането ни, че в *Габарите* е дадено само началото, защото и Петр Габара, и Стойко, и Елена (Елвира), и Магнева, па и Поряза са само набелязани, само поставени, нещо което автора не би сторил без бъдещи перспективи, трябва да очакваме и другите части на романа, гдето ще ни се даде погрома и превзможването, може би.

Инжк необяснимо е заминаването на Габара и Койка за Добруджа, гдето станаха събития тжй важни за изхода на войната. Там струва ми се е началото на онова, което само е загатнато в *Габарите*.

От страната на белите лилии — ✓
от Ник. Вас. Ракитин.

Поет на пейзажа, на селото, на полето, на тишината и ведрото небе е Ракитин. Такжв поличава той още в първата си сбирка „Под цвфналите вишни“, такжв си остава и в последнята си работа. Неговата поезия е напоена с аромата на покосени ливади, сжс свежест и слжнце, милва с простота, пленява с картинност, обайва с пасторалност и любов кжм майката земя.

Фрагменти, от Хр. Миндов.

Това са купнежи на мечтател, комуто, кжсно вечер, кога е бленувал под звездни небеса, нечий глас му е прошепнал за неведомото в живота. И сжзерцавайки безпределната вселена в потайна доба е сжзрял как откжсната звезда от небесен свод, е начертала самотен огнен път в безпредела и е изчезнала. Сепнал се поета и самотата е останала на гости в гжрдите му.

И макар самотен — тая самота го досеща за кипящия извор на живота.

Светлина в леса, от М. Вечеров.

Първа рожба на млад поет. Страданията и радостите са дадени сгенливо, неуверено, присжщи на начинающ, ала не му са чужди и присжщите на младостта качества: искреност, сжстрадателност и топлота. Стиховете му са звжнливи и стройни.

Кжрвави писма, от Вл. Мусаков.

Те откриват един талант по дълбочина и замах, напомнимяйки Гарщина. Войната край многото злйни ни отне този начинающ писател, който току що стжпва в житейския друм. Както в писмата му, тжй и в драмата му Далила личи тжнкия наблюдател и сочен талант.